

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

127

MAAS EN PEEL

LENTE 2022

Omslag: Joop Smit-Reesink werd geboren in 1929. Zij volgde na de lagere school de MMS en vervolgens een secretaresseopleiding. Met haar man Ruud woonde ze op vele plaatsen in de wereld, Want zijn baan was onder meer het opstarten van fabrieken. In 1967 werd Joop lid van Succulenta, waar zij in de loop der jaren vele functies vervulde. In de loop der jaren vervulde zij onder meer de taak van secretaresse van Succulenta. Ook was zij vele jaren redactiesecretaresse van ons tijdschrift. In die periode verzorgde zij een artikelenserie voor de jeugd. Door haar veelvuldige bezoeken aan liefhebbers in binnen- en buitenland kende zij vele liefhebbers, hetgeen door haar tomeloze ijver vaak leidde tot voordeel voor de vereniging. Ze werd in 2008 benoemt tot erelid van Succulenta. Joop overleed op 82-jarige leeftijd in 2008.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 127 Lente 2022 31^e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

Het al dan niet doorgaan van de genoemde activiteiten is afhankelijk van eventuele corona-maatregelen.

- 22 maart "Agaven", voordracht door Kees van Berkel.
- 10 april Exotische Plantenmarkt 11-17 uur in Plantencentrum Ospel.
- 26 april Nog in te vullen.
- 15 mei Open Dag (zie pag. 18).
- 24 mei "Vleesetende planen", voordracht door Laurens Eggen.
- 28 juni Buitenbijeenkomst (onder voorbehoud)
- 23 aug. Doeavond bij een lid met o.a. enten.
De twee laatste punten zijn afhankelijk van de te maken afspraken.

HOBBYARTIKELN

Verkrijgbaar bij:
Jack v.d. Sterren
Industriestraat 70, Reuver
Mail: Jackv.d.Sterren@home.nl
Tel. 077-4743687

Voeding
Etiketten
Watervaste stiften

Gedachten van een voorzitter 23

Williejan Rooijackers

Na het laatste artikel werd we helaas weer geconfronteerd met coronamaatregelen. De decemberbijeenkomst en ook de januari bijeenkomst kwamen te vervallen. Jammer temeer daar ons verenigingsleven en daarmee onze hobby weer net begonnen aan te trekken. Er zat weer leven in ons clubje In februari konden we weer bij elkaar komen. Onverwacht moesten we een week schuiven waardoor ik zelf niet aanwezig kon zijn, wel een beetje raar. In 15 jaar nog nooit een bijeenkomst overgeslagen.

Gelukkig kon Rik Coenen waarnemen en dat heeft hij prima gedaan.

Dat brengt me meteen bij een punt waar ik het vorige artikel mee afgesloten heb. De voortgang en toekomst van de afdeling. Iedere vereniging of club heeft het nodig dat bestuursleden met enige regelmaat vervangen worden. Nieuwe ideeën en inzichten maar ook nieuwe energie houden een club levendig. Volgend jaar is Harrie Knapen aftredend en niet herkiesbaar. Hoewel hij dan stopt als bestuurder zal hij zeker nog actief zijn als lid. Denk aan open kas, beurzen maar ook artikeltjes voor het afdelingsnieuws.

Zelf ben ik net herkozen doch dat gaat geen hele termijn worden. Ik hoop dat we in de loop van het jaar een tweede nieuw bestuurslid kunnen vinden. Ook voor mij gaat in de toekomst gelden dat ik zeker niet helemaal weg ben. Ik zal ook dan artikelen blijven schrijven, quiz maken en ondersteunen bij beurzen. Het jaar 2022 wordt als het aan mij ligt weer een mooi leuk en interessant hobbyjaar waarbij we hopelijk weer veel verzamelingen kunnen bezoeken en ook beurzen. Maar ook een jaar waarin we samen met elkaar aan de toekomst van Maas en Peel moeten werken.

Van de convocatie en de notulen denk ik wel eens, zou iemand ze lezen. Voorheen wist Piet Wienen het altijd te melden als er iets niet klopte. Misschien raar maar ik was daar blij mee. Houd je bij de les en de wetenschap dat een lid het aandachtig gelezen heeft. Laat ik hopen dat gedachten van een voorzitter ook door U allen gelezen wordt. Als dus enige interesse heeft in een functie binnen het bestuur of een tijdje mee wil lopen dan kunt U zich melden.

Hobby, ik weet niet hoe het U vergaan is. De coronatijd heeft er wel een beetje voor gezorgd dat ik figuurlijk in slaap gevallen ben. Doordat er niet veel kon en gebeurde werd het allemaal een beetje zoetsappig.

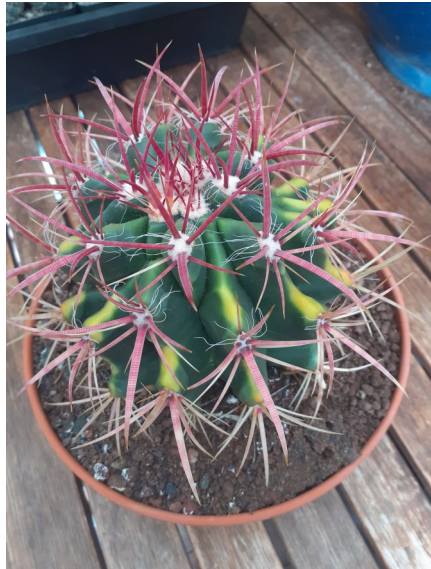
Inmiddels ben ik weer een beetje met de hobby bezig. Heb alle planten eens

bekeken en er een paar weggegooid. Om de een of andere reden vallen er elk jaar wel een paar weg. Het is mij nog steeds niet duidelijk waarom. Zeker niet omdat het soms plantjes zijn die je al jaren hebt en al meerdere winters overleefd hebben. Na de heropening van de winkels en tuincentra konden we weer eens lekker bij het Exotisch Tuincentrum Ospel gaan kijken. Uiteraard vind je altijd weer iets leuks. Mogelijk stond het er zelfs al de vorige keer dat je er was maar heb je het niet gezien. Net als op een beurs bij het tweede en derde ronde ontdekt toch telkens weer iets anders. Ook zijn we onlangs bij een groot gewoon tuincentrum geweest. Daar verwacht je niets bijzonders aan te treffen omdat ze vrijwel allemaal werken volgens het Ubbink concept.

Op een van de bakken stonden erg veel bollen van zo'n 15 centimeter doorsnee. Twee soorten Echinocactus grusonii en Ferocactus. Welke Fero is mij onbekend. Mogelijk dat iemand het aan de hand van de foto's weet. Maar goed tussen de zogenaamde eenheidsworst stond er een Fero mij verleidelijk aan te kijken. Eentje met een variëgata eigenschap, daar kun je niet omheen. Die is dus meegegaan naar Helmond. Binnenkort een keertje verpotten en dan kan deze plant aan de verzameling toegevoegd worden.

Met die aankoop realiseer ik me ook weer dat de laatste jaren mijn voorkeuren iets gewijzigd zijn. Een groot deel van de verzameling bestaat uit Euphorbia, dat zal ook zeker zo blijven.

Binnen het cactusgedeelte merk ik dat ik langzaam afscheid aan het nemen ben van "Chilenen" en dat daar Mammillaria's voor in de plaats komen. Ik ben tot de conclusie gekomen dat ik die te lang ondergewaardeerd heb. Verder zie ik dat ik meer op zoek ben naar afwijkingen zoals variëgata en cristaten. Dan is er nog een ding wat ik toch wil gaan leren, namelijk enten. De meesten van U beheersen deze vaardigheid allang en daarmee lijkt het mogelijk iets simpels. Het is net als fietsen en zwemmen, je moet het wel eerst leren. Zo dat wordt dus een van de doelen dit jaar.

Ferocactus ???

Het is gedaan.

Piet Wiene

Het leven bestaat uit het nemen van vele beslissingen. Of deze altijd juist zijn weet je meestal pas achteraf. Zo ook mijn beslissing.

Het is pakweg 25 jaar geleden dat ik in aanraking kwam met het fenomeen cactus en vetplanten. De wijkvereniging "Leunen centrum", waarvan ik voorzitter was, had een plantenruildag op hun agenda staan. Deze dag in het najaar was gebaseerd op het ruilen van tuinplanten. Bij het winterklaar maken van de tuin verdwijnen er veel plan-

tenpollen op de groenafvalberg. Jammer, want er waren lieden die graag hun tuin wilden opfleuren met verschillende soorten, meestal winterharde, planten. Zo ook op deze zaterdagmiddag. Op het kerkplein kon men pollen brengen en halen, waar gretig gebruik van werd gemaakt. Bij het opruimen bleek er door mevrouw De Boer een tray met cactussen te zijn gebracht voor de liefhebber. Haar man was een echte cactusfanaat en was enkele maanden voor deze ruildag overleden. De cactussen stonden zelfs op het nachtkastje en mevrouw de Boer wou toch weer wat ruimte maken. Na afloop van deze ruildag bleek dat de cactussen nog onaangeroerd stonden. Niemand had interesse in die stekelige dingen. Terugbrengen vonden wij geen optie en zo geschiedde het dat deze planten bij mij terecht kwamen. En jawel hoor... dit was het begin van interesse voor de succulentenwereld. De 10 planten waren het begin van een

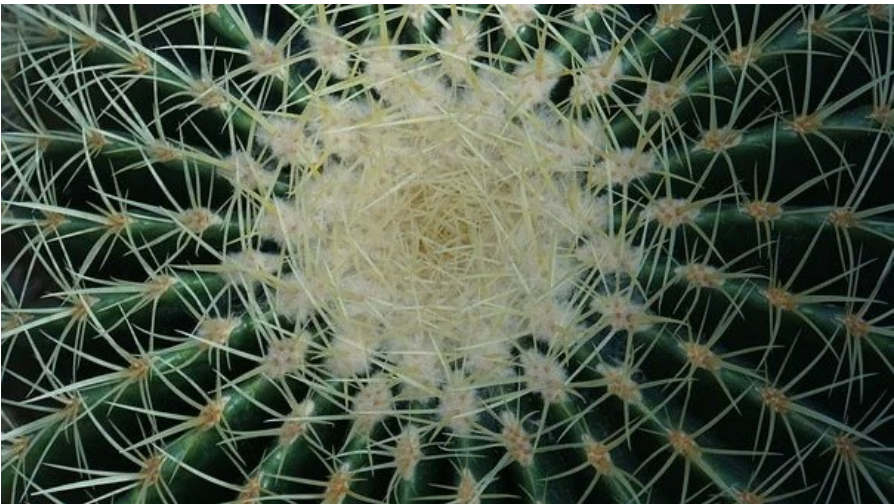
collectie die op het hoogtepunt van mijn verzamelwoede tegen de 1750 planten liep.

Geïnspireerd en gemotiveerd door Theo Gommans werd het een mooie collectie die iedereen mocht zien. Als PR-lid van de vereniging van Maas en Peel hebben wij getracht door middel van open dagen en tentoonstellingen meer bekendheid aan succulenten te geven en als zodanig nieuwe leden voor de cactusclub te winnen. Samen met Theo Gommans verzorgde ik de cactuscollectie van Zoopark Overloon. Samen op de fiets naar Overloon en na de verzorging en de koffie weer naar huis. De cactuskas van Zoopark hield op te bestaan en de planten gingen naar Jochumhof in Steyl.

Gedurende vele jaren was mijn verzameling in beweging. Planten die te groot werden gingen naar Jochumhof. Mijn collectie werd weer aangevuld met kleinere planten. Langzamerhand nam "Parkinson" bezit van mijn fysieke mogelijkheden. Het verzorgen, stekken, zaaien en enten ging steeds moeilijker. Om te voorkomen dat mijn collectie op kwaliteit gaat interen heb ik het besluit genomen om te stoppen met mijn hobby.

Mijn collectie heb ik geschonken aan Jochumhof waar ze in goede handen is. Zelf heb ik nog een tiental prachtige exemplaren gehouden om te blijven genieten. Natuurlijk blijf ik lid van Maas en Peel om op clubavonden, open dagen en tentoonstellingen mijn succulentenwereldje trouw te blijven.

Groetjes Piet Wiene.

Gonny van den Boogaard

50 jaar lid Maas en Peel.

Williejan Rooijackers

25 februari 2022.

Het is al weer enkele maanden geleden dat Gonny van den Boogaard 50 jaar lid was van onze afdeling, Maas en Peel. Door corona hebben we de huldiging uit moeten stellen. Inmiddels is er weer veel mogelijk en hebben we Gonny benaderd. Naar een bijeenkomst komen was niet echt een optie, maar langs komen was geen punt. Samen met Harrie Knapen een afspraak gemaakt. De laatste keer dat we Gonny ontmoet hebben is drie jaar geleden, toen hebben we met een paar

leden de verzameling van Gonny onderhanden genomen zodat deze weer beheersbaar was. Gonny nu respectabel 90 jaar en heeft inmiddels te maken met enkele ongemakken. Het lopen is verder achteruitgegaan en helaas neemt haar geheugen ook af.

Gonny was zichtbaar verheugd met de aandacht, de bloemen en de oorkonde. Wij werden verrast met een goed stuk Limburgse vlaai. Mooi om te zien, dat ging er bij Gonny ook goed in.

Nog samen met haar zus naar de verzameling gekeken. Deze wordt zo goed mogelijk door broer en zus bijgehouden. Zoals bij iedereen in de winter wel wat uitval, maar al bij al nog best goed, een aardige verzameling.

GEEF DE PEN DOOR

Harrie Knapen

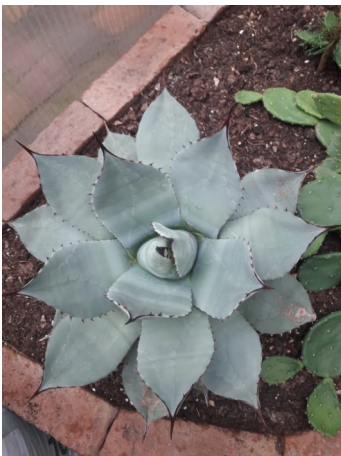
Het Cactus virus kruipt waar het niet gaan kan.

Na ongeveer 50 jaar door mijn verzameling te hebben rondgekeken is bij mijn zoon ook het cactus virus uitgebroken. In zijn huis staan op verschillende plaatsen cactussen. Om te beginnen in de kamer op de vensterbank. Daar staan twee blauwe zuilcactussen, *Trichocereus pachinoi*. Die in het voorjaar al met een 5 bloemen gaven. En in de eetkeuken staan op verschillende plaatsen succulenten. Een grote *Euphorbia trigona*. En voor het raam twee blauwe vetplanten, *Senecio aquarum*. En aan het zijraam hangen twee hangers. Met daarin het erwtplanje, *Senecio rowleyanus*. En ook nog een Tillandsia baard, Spaans mos genaamd. Met op tafel ook nog een groep andere Tillandsia's. Zo zie je maar dat het wel eens lang kan duren voordat het virus toeslaat. Maar als het een maal aanwezig is dan raak je het niet meer kwijt. Toen er in het voorjaar gebeld werd door Mevrouw Roubroeks, dat haar man aan het corona virus was overleden en dat de planten weg moesten zijn wij gaan kijken, Willie-Jan en Harrie, of we daar iets mee konden voor de vereniging en hebben daar toen ongeveer 100 planten gekocht. Om enkele leuke loterijen van te houden. Er zat van alles bij van Fero naar *Gymnocalycium*. En enkele schalen met Lithops, ook flink wat *Euphorbia*'s met name de *obesa*. Maar wat later bleek dat ze de kas ook wilde verkopen. Ik vertelde dat verhaal aan mijn zoon. Hij zegt: had ik dat geweten dan was ik meegegaan; ik heb wel interesse in die kas. Ik zeg, dat is geen probleem dan bel ik die mevrouw wel op. En we maken een nieuwe afspraak om naar de kas te komen kijken. Dat gedaan hebbende, stonden we een dag later weer daar we hebben toen alles bekeken en nieuwe afspraken gemaakt om de kas af te breken. Een paar dagen later op zaterdagmorgen vroeg uit de veren. En

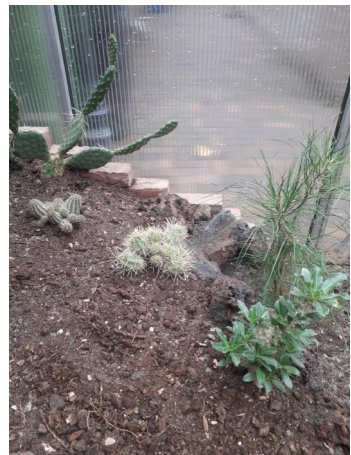

Het kasje

op tijd naar Limburg om de kas af te breken. Ook heeft mijn zoon daar toen nog verschillende planten meegenomen. En zo groeit de verzameling planten daar ook snel. We hebben de kas toen bij hem snel opgebouwd. Het is een behoorlijke grote kas van 2,5 bij 5 meter. Hij was weer snel opgebouwd als je weet hoe het in elkaar heeft gezeten. Hij ziet er als nieuw uit. Daarna zijn we begonnen met inrichten. Ik wil er een woestijntuintje van maken, zei hij. Want ik wil er geen kachel in. Hij moet ingericht worden met planten die enkele graden onder 0 kunnen verdragen. Nu zijn we klaar met de bakken die we gemaakt hebben van kleine steentjes. Er staan al enkele planten in zoals een paar verschillende soorten *Opuntia*. Een blauwe *Agave*, ik denk een *havardiana*. Enkele caudex planten. En ik denk een *Araflora (Calibanus ?) hookeri* en een *Pachypodium* en enkele andere waar ik de naam niet van weet. Ook staat er een aparte dennensoort met lange naalden en een cipres. Bij het ophalen van de kas heb ik voor mezelf ook nog een plantje meegenomen een een hybride van de koningin van de nacht, *Selenicereus grandiflorus* van 4 meter lang. Die heeft afgelopen zomer bij mij in de kas al 7 bloemen gehad hij staat achter in de kas in een pot van 10 liter en zo naar boven over de takken naar voren tot voor in de kas. Er zat toen ook een zaadbes aan; die heb ik uitgezaaid met goede opkomst. Van de 7 bloemen ook 7 zaadbessen, waarvan er nu 2 rot zijn geworden, dus nog 5 over. Zo zie je maar: ook dit virus blijft rond dwalen maar is gelukkig niet erg besmettelijk. Het duurt vaak lang voor het toeslaat. Maar eenmaal besmet raak je het nooit meer kwijt. De doorgeefpen is deze keer voor Rik Coenen.

<Een Agave

> Diverse plantjes, die ondertussen bij mijn zoon staan

Tillandsia

Pachypodium

Calibanus hookeri ??

Tweemaal Cereus

Schrik(kel)dag 2020 in de Jochumhof

Een (ge)doedag om niet te vergeten

Jac. Huijs

Regelmatig wordt een bijeenkomst van onze afdeling Maas en Peel als een doe-avond in de kas van de Jochumhof in Steyl ingevuld, en worden daarmee de vrijwilligers die de cactuskas onderhouden daarmee ondersteund.

Heel af en toe is dat niet genoeg en wordt een extra dag ingevuld om bijzondere werkzaamheden te verrichten.

Zo ook voorjaar 2020. Het team van onze afdeling dat de verzorging aan het cactus- en vetplantengedeelte in de kas van de Jochumhof in handen heeft, had een hele klus op het programma staan, namelijk de grond van een deel van het midden tablet verversen. Bij voorkeur in het rustseizoen van onze cactusen. Waarbij het streven erop was gericht dat de planten die daarvoor uit de grond moesten, niet te lang op “het droge” moesten blijven. Naar schatting moest ongeveer 4 kuub verbruikt substraat worden afgevoerd en door nieuw vervangen.

Dit heeft – voordat het zo ver was – wel wat voeten in aarde gehad. Omdat deze exercitie extra kosten met zich meebrengt moest het eerst bij het bestuur van de Jochumhof worden aangekaart en de kosten worden begroot. Nadat dit het voorgaande najaar was gedaan rees bij het bestuur de vraag of het wel doelmatig was en kwam van daaruit het idee om eerst het substraat aan een onderzoek te onderwerpen. Er werden monsters genomen die via Herman Vaessen naar een onderzoeksinstituut zouden worden opgestuurd. Toen na een tijdje nog niets bekend was over de uitslag werd er eens navraag gedaan en kwam de aap uit de mouw: De monsters zijn ergens in het ongereede geraakt. Het was inmiddels januari 2020 en uiteindelijk heeft het bestuur van de Jochumhof groen licht gegeven om de grond toch maar te vervangen.

Tijdens de ledenbijeenkomst van de afdeling heb ik aangegeven dat wij (het team Jochumhof) de doe-avond naar voren willen halen en dit doe-moment op een zaterdag te laten plaatsvinden, ergens in de buurt van eind februari of begin maart. Het werd dus uiteindelijk 29 februari, de schrikkel dag.

Dit heeft echter wat te doen gegeven want ons bestuur had begrepen dat deze klus als extraatje op het programma zou komen, dus naast de doe-avond. Nu corona massa's roet in het eten heeft gegooid – kon de doe-avond sowieso niet doorgaan, dus: discussie gesloten en zand erover.

Enfin, uiteindelijk werd de klus op 29 februari met 7 man en 2 vrijwilligers van de Jochumhof aangevangen. Wel wat minder mensen dan waarop we hadden gerekend, maar dit nadeel “heb” als voordeel dat niemand elkaar in de weg loopt, of dat er dingen worden gedaan die niet hoeven dan wel anders dan zouden moeten.

Echter niet lang nadat was begonnen met het werk merkte Jan Taheij dat hij niet lekker werd: zware druk op de borst en een benauwd gevoel. Gelukkig herkende hij als ervaringsdeskundige hierin de symptomen van een hartinfarct en Rick Coenen heeft daarop niet geaarzeld om 112 te bellen. De ziekenauto was er in 10 minuten en heeft Jan ingeladen en naar het ziekenhuis in Venlo vervoerd alwaar inderdaad een infarct werd vastgesteld.

Jan is inmiddels gedotterd en er werd een stent gezet en heeft hij – na overplaatsing naar het ziekenhuis in Helmond – dit weer mogen verlaten en is thuis verder hersteld.

Jan blijkt weer in goede (relatieve) gezondheid te verkeren en dat is een hele opluchting! en fijn voor hem

Wij zijn blij dat het nu goed gaat met Jan en dat hij aan de afdelingsactiviteiten deel kan nemen. We zien hem gelukkig weer regelmatig bij onze ledenbijeenkomsten.

Speciale dank aan Rick Coenen voor zijn kordate optreden!

In Memoriam Jan Lubbers.

Op 16 februari 2022 overleed Jan Lubbers.

Hij was een door onze afdeling tijdens excursies een graag bezochte liefhebber van vooral rotsplanten. Zijn fraaie grote rotstuin werd vele malen bezocht en bewonderd in de laatste tientallen jaren.

Hij bezat een interessante verzameling succulenten, die uitstekend paste bij de rotstuin. Hij werd in het onderhoud onder meer bijgestaan door zijn vrouw Ans, die twee jaar eerder overleed.

Mijn cactusverzameling van A tot Z (9)

Harrie Knapen

Van de letter H zijn maar 4 soorten bekend, maar daarvan heb ik niets in mijn verzameling. De vier soorten zijn: Haageocereus, Harrisia, Hattiora en Hyloce-reus,

Dus door naar de letter I.

Van de letter I is er maar een geslacht bekend; namelijk de Isolatocereus. Maar die heb ik niet in mijn verzameling.

Dus op naar de volgende in de rij, De letter J. Daar is er ook maar een van be-kend, namelijk de Jasminocereus, een monotypisch geslacht. Ook deze is in mijn verzameling niet te vin-den .

Dus is nu de letter K aan de beurt, maar ook daar is geen geslacht van bekend ik kan er ook niets van vinden.

Zo gaat het dus snel: we zijn al bij de letter L aangekomen. Lasiocereus, Lemaireocereus, Leocereus, Lepismium, Lepto-cereus, Leuchtenbergia, Lobivia, Lophophora.

Van de geslachten met een L zijn zijn er wel 8 bekend. En in mijn verzameling heb ik er 3 gevonden. De Lasiocereus is een zuilcactus met veel be-doorning. En de Lemairecereus is een heel grote jongen die niet in onze kas past. De Leoce-

reus is volgens mij een zuilcactus met veel bedoorning . En de Lepismium is een Rhipsalus-vorm. Leptocereus is ook weer een zuilvorm. Dan door naar de drie soorten die wel in mijn verzameling staan. Dat zijn de drie bekende vor-men voor mij namelijk Leuchtenbergia, Lobivia en de Lophophora.

Leuchtenbergia principis. Deze aparte vorm binnen de cactus wereld is qua

Leuchtenbergia principis

vorm apart te noemen met zijn lange tuberkels . Maar ondergronds is hij ook apart met zijn dikke penwortel. Die later een dikke wortel voet maakt zelfs een beetje een caudex vormt. Hij lijkt helemaal niet op een cactus met zijn lange tuberkels. Die wel 10 tot 13 cm lang worden en zien eruit als driehoekige Agave-achtige bladeren. De bladeren zijn grijsgroen tot blauwgroen van kleur. Met op de top van de tuberkel wat grijze wol en vrij slappe papierachtige bedoorning met een lange middendoorn. De toppen van de driehoekige

bladeren worden vlug bruin en sterven later af. Als ze helemaal droog zijn vallen ze af. De herkomst van deze planten is Noord- en Centraal-Mexico. Hij groeit daar op een hoogte van 1500 tot 2000 meter. Hij is de enige soort van het geslacht *Leuchtenbergia*. Door zijn uiterlijk lijkt hij wel een beetje op een Agave. Hij groeit maar langzaam. Maar kan als volwassen plant wel 70 cm hoog worden. De bloem is geel van 5 tot 10 cm doorsnee en de zaadbessen zijn groen tot violet van kleur. En als hij rijp is dan scheurt hij open en komen er honderde zaden uit. Er zijn ook monstreuze groeivormen deze maken heel veel koppen aan een plant. En er is een cristaatvorm die groeit in een kuifvorm. Dan is er ook nog de *Tariapensis*. Dit is een kleinere vorm met heel dunne tuberkels. En de var. *trachythele*. Deze onderscheidt zich door zijn ruwe schuurpapier-achtige epidermis. De plant is niet moeilijk: luchtige doorlatende grond, regelmatig water. Te weinig water geeft bruine uiteinden aan de plant en bij teveel water dan gaat hij rotten. Een zonnige plaats, dan heb je meer kans op bloemen en in de winter bij 5 tot 10 graden overwinteren .

Lobivia. Dit geslacht is ondergebracht in de grote groep van de Echinopsis-achtigen waarin het geslacht *Echinopsis* samen met *Trichocereus* de nacht-

bloeiers zijn. Deze hebben zeer grote meestal witte bloemen . De Lobivia's daartegen zijn dagbloeiers in heel veel verschillende kleuren. En er zijn wel 140 verschillende groeivormen. De naam van dit geslacht is een anagram van Bolivia. Het gebied waar ze groeien en bloeien is Peru, Bolivia en Noord Argentinië. Bij dit geslacht is de bloei uitzonderlijk mooi maar kortstondig. Meestal 1 tot 3 dagen. Rond de middag staan de bloemen helemaal open en ze gaan tegen de avond langzaam dicht om de volgende dag weer open te gaan. De bloemen verschijnen in veel verschillende kleuren

Enkele Lobivia's

zoals geel, wit, rood, roze en karmijn. Soms wel met 25 bloemen tegelijk. Ook zijn er bloemen die donkerrood zijn met een zwarte keel. De hele groep is goed te herkennen aan de inplanting van de meeldraden. Deze staan in twee ringen een op de bodem van de bloemkelk en de andere halverwege de bloemkelk op een verdikte ring. Lobivia groeit soms alleenstaand, maar er zijn er ook veel die een kluster vormen. Sommige hebben heel lange stekels. Verzorging: normale watergift, zonnig in de zomer en in de winter koel overwinteren tussen de 2 en 6 graden, dat bevordert de bloemknopvorming. Om dan later met heel veel bloemen een pracht te zijn in je kas.

Lophophora. Dit is een geslacht van cactussen groeiend in het zuidwesten van de Verenigde Staten en het noordoosten van Mexico. De Lophophora is een doornloze bolvormige cactus. De plant heeft ribben en een grijsgroene kleur. Het bloemetje dat in het hart van de plant staat is roze van kleur. Hij maakt grote klusters hebben tot wel 1 meter doorsnee. De bolvormige scheuten worden 2 tot 6 cm hoog met een diameter van 4 tot 11 cm. Hij varieert van 4 tot 14 ribben met de bekende pluïsjes zonder doornjes. Ze hebben meestal roze bloemen maar kunnen soms wel roodachtig zijn. Ze hebben een diameter van 1

Lophophora zonder pluus

stof mescaline veroorzaakt hallucinaties . De andere soorten worden valse Peyote genoemd . Zij bevatten vrijwel geen mescaline en zijn geelgroen van kleur. Het bovengrondse deel is rond en plat met aan de buitenkant vlokjes van witte haren die op een borsteltje lijken. Onder de grond hebben ze een dikke lange penwortel. Deze bevat reserve - voedsel maar dient ook om zich vast te klemmen in de grond. Het geslacht telt 5 soorten, namelijk *Lophophora williamsii*, *Lophophora diffusa*, *Lophophora fricii*, *Lophophora koehresii*, *Lophophora alberto-vojtechii* . En dan ook nog wat kruisingen .

tot 2,2 cm. Op een zonnig plekje in de zomer. Grondmengsel doorlatende grond met een leemachtig-mineraal substraat met wat zand en puimsteen. Water geven niet te royaal; je geeft ze vlug te veel ze hebben niet graag natte voetjes . Overwinteren bij een graad of 10 en geen water, dan kom je goed de winter door. Verpotten mag maar denk aan de penwortel, die mag niet beschadigen . Het geslacht *Lophophora* bevat inmiddels 5 soorten en meerdere vormen en variëteiten. de bekendste is de *williamsii* (Peyote) met zijn geestverruimende werking. De

Lophophora met Pluis

OPEN KAS BIJ CACTUSLIEFHEBBERS

U BENT WELKOM OP
ZONDAG 15 MEI 2022
VAN 10.00 TOT 17.00 UUR

LITLEG EN TIPS OVER VERZORGING, GRONDMENDELS,
WATER GEVEN, VOEDING, ZAAIEN, STEKKEN EN ENTEN.

DE DEELNEMERS KUNNEN VEEL VERTELLEN OVER DE
DIVERSE SOORTEN EN HUN BUZONDERE
EIGENSCHAPPEN.

NIET ALLEEN CACTUSSEN MAAR OOK CALDEXPLANTEN,
VETPLANTEN EN ANDERE SUCCULENTEN.

INFORMATIE OVER SUCCULENTA MAAS EN PEEL EN ONZE
ACTIVITEITEN.

DEELNEMERS:

H. KNAPEN	Kortelstraat 1, 5721XK Asten.	Cactussen, ~~Caudex~~ en ~~Tillandsia's~~ .
J. VERBEEK	Hertelaan 3, 5704DM Helmond.	Cactussen.
J. JAGER SZKY	Elkenlaan 73, 5741DE Beek en Donk.	Cactussen en andere succulenten.
J. vd. STERREN	Industriestraat 70, 5953LZ Reuver.	Cactussen en zeer grote rotstuin.
W. v ECK	Waatakamp 150, 6035BV Ospel. Exotisch Tulncentrum Ospel.	Cactussen, ~~caudex~~ , succulenten en nog veel meer.
D. v ECK.	Waatakamp 150, 6035BV Ospel. Danny's cactus and more	op speciale ~~Astrophytum~~ . (cactus)

Van de redacteur ...

Jack Schraets

Naar schatting 25 jaar ben ik nu nauw betrokken bij het werk voor ons Afdelingsnieuws en ongeveer 20 jaar mag ik het redacteurschap ervan vervullen. Het Afdelingsnieuws werd begonnen op initiatief en onder redacteurschap van Theo Nabben. Hij schreef zeer veel artikelen zelf en vooral zijn columns "Kasbezoek ..." herlees ik ook nu nog graag. Ze bevatten een schat aan verfijnde humor.

Ondertussen wordt ons blaadje volgeschreven door leden. Soms zie ik zelfs geen kans om er iets van mezelf in te zetten, omdat er maar een beperkt aantal pagina's beschikbaar is.

Zo vond U in dit nummer De 'verplichte' verhalen, zoals de agenda voor de komende maanden. Verder een aantal vaste artikelen, nl. het woord van de Voorzitter; Mijn cactusverzameling van a-z en Geef de pen door...

Verder schrijft Piet Wienen over zijn inperking van de hobby, en Jack Huijs over een minder leuke belevenis in de Jochumhof.

Gonny van den Boogaard was 50 jaar lid van onze afdeling en onze voorzitter beschrijft het uitreiken van de bijbehorende oorkonde en een bos bloemen.

Tenslotte wordt het overlijden van Jan Lubbers gemeld. Voor de oudere liefhebbers was hij de bezitter van een der mooiste rotstuinen in Twello.

Wat mij verheugt in bovenstaande opsomming, is het feit dat dat er nu meerdere leden schrijven dan vroeger. En daarbij: een van de schrijvers had volgens mij nog niet eerder iets geschreven voor het Afdelingsnieuws!

Het zal me trouwens nog meer verheugen als U me kunt zeggen wie die nieuwigheid dan wel is!

